

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 358/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VI/2 Gd 3104/06 a jej miestnych regionálnych zložiek pri vybavovaní ďalšieho opakovaného podnetu vo veci preskúmania postupu Katastrálneho úradu vo S., Správy katastra S. v konaní o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2006 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol k dohovoru“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a jej miestnych regionálnych zložiek (ďalej

len „generálna prokuratúra“) v súvislosti s vybavením jeho ďalšieho opakovaného podnetu na preskúmanie postupu Katastrálneho úradu vo S., Správy katastra S. (ďalej len „katastrálny úrad“) v konaní o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Sťažovateľ uviedol, že na základe uznesenia Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. D 240/1993 zo 7. februára 2001 vo veci prerokovania dedičstva po jeho matke, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 266/01-78 z 26. júla 2001 nadobudlo právoplatnosť 30. augusta 2001, požiadal katastrálny úrad o zápis vlastníckeho práva k zdedenému majetku do katastra nehnuteľností, k čomu dosiaľ nedošlo napriek tomu, že vec viackrát urgoval a podal sťažnosti nadriadeným orgánom. Sťažovateľ sa preto v tejto veci obrátil aj na orgány prokuratúry.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«Dňa 24. VII. 06 som obdržal list Generálnej prokuratúry SR, zo dňa 18. VII. 06, ktorým mi opakovane a znovu tento najvyšší orgán ochrany našej „socialistickej“ zákonnosti oznamuje, že tento môj ďalší a opakovaný podnet považuje za vybavený, a to spôsobom ako učinil, s čím sa ja ale absolútne nestotožňujem lebo jeho nespravodlivý, nezákonný a neústavný záver pociťujem ako dôvodnú ujmu na mojich zákonných a ústavných právach i základných a ľudských právach...»

Z pripojeného listu generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Gd 3104/06-16 z 18. júla 2006 vyplýva, že generálna prokuratúra preskúmala ďalší opakovaný podnet sťažovateľa, v ktorom namietal nezapísanie svojho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností katastrálneho úradu na základe uznesenia okresného súdu sp. zn. D 240/93 zo 7. februára 2001 právoplatného 30. augusta 2001 a sťažovateľovi oznámila, že po preskúmaní príslušných spisov nebol zistený dôvod na prijatie niektorého z prokurátorských opatrení a zaujatie iného stanoviska, než aké mu bolo oznámené po preskúmaní jeho podnetov podriadenými prokuratúrami. V liste sťažovateľovi oznámila, že zápisu jeho vlastníckeho práva k príslušným pozemkom do katastra nehnuteľností bránia prekážky technického a právneho charakteru, ktoré bližšie popisala a na záver uviedla:

„Na základe uvedeného je preto nutné konštatovať, že Správa katastra S., vo vzťahu k nevykonaniu zápisu Vášho vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom do katastra nehnuteľností, neporušila zákon ani iný všeobecne záväzný právny predpis, v dôsledku čoho i Okresná prokuratúra vo S. a Krajská prokuratúra v P. vybavili Vaše podnety v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.“

Sťažovateľ nesúhlasí so závermi generálnej prokuratúry a namieta, že mu nebola poskytnutá dostatočná právna ochrana a orgány prokuratúry si nesplnili svoju úlohu v zmysle čl. 149 ústavy. Preto žiada, aby ústavný súd v jeho veci takto rozhodol:

„1.) Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. garantované mu v ods. 1), čl. 20 Ústavy SR v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru v zmysle jej ods. 1), čl. 46 postupom Generálnej prokuratúry SR a jej nižších regionálnych zložiek v právnej veci o zápis dedičstva do katastra nehnuteľností Správou katastra vo S. na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu vo Svidníku pod č. k. D 240/93 v kontinuite s konečným rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 266/01-78 porušené boli.

2.) Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadostučinenie vo výške 150 tis. Sk (slovom stopäťdesiatšesťtisíc eur slovenských), ktoré je mu povinná Generálna prokuratúra SR so svojimi vazalmi (alebo aj bez nich-pozn.) uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

3.) Ukladá Generálnej prokuratúre SR a spol. (prípadne iba jej samotnej-pozn.) uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s judikatúrou ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej príčinnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním, rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu verejnej moci do takého práva alebo slobody na strane druhej (II. ÚS 70/00, II. ÚS 190/05).

Sťažovateľ v podanej sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu k dohovoru postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní jeho ďalšieho opakovaného podnetu. Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy sa práv uvedených v čl. 46 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú. V prípade sťažovateľa, ktorý sa domáhal poskytnutia inej právnej ochrany prostredníctvom ďalšieho opakovaného podnetu podaného generálnej prokuratúre je to zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Z práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy možno vyvodiť právo, aby sa prokurátor podnetom sťažovateľa zaoberal podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, nie však právo, resp. právny nárok, aby podnetu aj vyhovel (m. m. III. ÚS 115/01).

Za porušenie práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu podanému podľa zákona o prokuratúre nevyhovie podľa predstáv pisateľa podnetu (I. ÚS 38/02).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre je prokurátor pri vybavovaní podnetu povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Ako vyplýva z listu generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Gd 3104/06-16 z 18. júla 2006, v rámci vybavovania ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa preskúmala postup podriadených prokuratúr, ako aj postup katastrálneho úradu a dospela k záveru, že nie sú splnené podmienky na prijatie niektorého z prokurátorských opatrení. Generálna prokuratúra sa na podnet sťažovateľa zaoberala posúdením zákonnosti postupu označeného orgánu verejnej správy a sťažovateľa o vybavení jeho podnetu vyrozumela, pričom jej závery vychádzajú zo zisteného skutkového stavu. Podľa názoru ústavného súdu bol podnet sťažovateľa riadne vybavený v súlade so zákonom o prokuratúre, a z tohto dôvodu absentuje príčinná súvislosť medzi postupom generálnej prokuratúry a namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Čo sa týka namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu k dohovoru postupom generálnej prokuratúry v označenom konaní, ústavný súd konštatuje, že realizáciou ústavných a zákonných právomocí generálnej prokuratúry, ktorá v súlade so zákonom o prokuratúre rozhodla o podnete sťažovateľa na preskúmanie zákonnosti postupu katastrálneho úradu, nemohlo dôjsť k zásahu do označených práv sťažovateľa a tento postup nie je v príčinnej súvislosti s možným porušením označených práv.

Namietanie porušenia označených práv „miestnymi regionálnymi zložkami“ generálnej prokuratúry bez ich bližšej identifikácie zakladalo dôvod na odmietnutie tejto časti sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ústavný súd sa už žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ako aj ďalšími časťami návrhu na rozhodnutie, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006